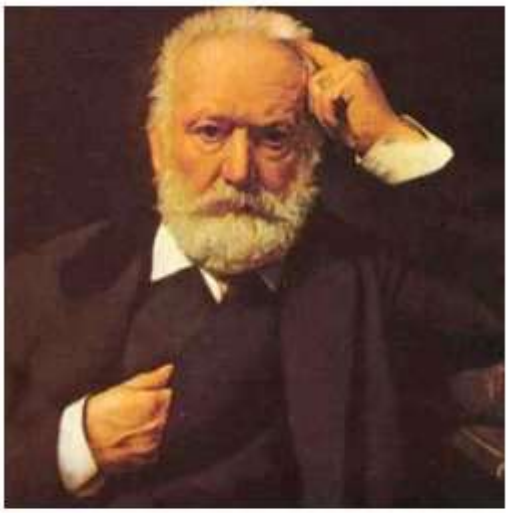
Tapınakçılar Siyonistler ve Masonlar – İkinci Kitap

Bölüm 16

Adolphe Crémieux

Victor Hugo

Önceki Bölüm : Siyon Protokolleri

Antisemitizm

Antisemitizm teriminin Türkçesi Yahudi sevmezliktir ama şu ya da bu nedenle Yahudilerden hoşlanmayan bir kişiye hemen "Antisemitist" denilemez. Bunun için, o kişinin Yahudilere karşıt bir eyleminin olması ya da karşıt eylemlerde bulunanları gönülden desteklemesi gerekir. Gösterdiği eylemler ya da destek nedeniyle Antisemitist olarak nitelenebilir.

Günümüzde, yarım yüzyılı aşan bir süreden beri Akdeniz'in doğusunda bir türlü çözümlenemeyen sorunlara, orada olup bitenlere bakarak, Antisemitist denilebilecek kişilerin, öncelikle Müslümanlar ve Araplar olduğu düşünebilir.

Oysa gerek bu gerekse bundan önceki kitabın başından beri anlatılanlara bakılırsa, her ne kadar anlatımlarımızda geldiğimiz tarihe yani 20. yüzyıl başlarına kadar ortada henüz İsrail Devleti diye bir şey yok ise de, asıl Yahudi karşıtı düşünce, eğilim, akım ve eylemlerin Müslüman toplumlarında değil, Hıristiyan ülkelerde oluştuğu görülüyor.

Tarihte Hıristiyanların Yahudilere nasıl eziyet ettiğine, varlarını yoklarını nasıl ellerinden alışlarına ilişkin örnekler de geçti. Henüz hiç değinmemiş olduklarımız da var. Bunlara, 20. yüzyılın ilk yarı ortalarında Avrupa'da, özellikle 1940'lı yıllarda Almanya'da yapılmış olanlar da eklenebilir ama onlar bu kitabın konu kapsamı dışında kalır.

Bu kitaptaki tutumumuz bakımından sakın yanlış bir izlenim edinilmesin... Burada Yahudilerden ya da Semitizmden yana bir tutum benimsemekte değiliz. Sadece Antisemitizm denilen akımın hangi nedenden kaynaklandığını kısaca incelemek niyetindeyiz. Bunu ise, Antisemitizmin bu kitapta işlediğimiz konularla bağlantısı nedeniyle yapacağız.

*** * ***

Antisemitizmin gerekçesi olarak, genellikle şöyle bir tez ileri sürülür:

"Yahudiler, dünyanın hemen her yerinde ekonominin can damarlarını ele geçirmiştir. Bunu kendi toplumlarının çıkarları uğruna kullanmaktadırlar."

Doğru söze can kurban!...

Fakat bu olgu Antisemitizmin temeli değildir. Tarihte dünya çapında asıl emperyalist eylemleri sergilemiş olanlar, Yahudiler değil Hıristiyanlardır. En yaygın kölecilik, sömürgecilik ve dominyonculuk olgularını, -özellikle Orta Çağ sonrasında- çoğunluğu Hıristiyan olan toplumlar sergilemiştir. Bunların kimileri, ayrı birer "sömürge imparatorluğu" bile oluşturmuştur.

Eğer hangisinin önde geldiği sorulacak olursa; bunun ön yargısız yanıtı, herhalde *«Al birini, vur ötekine!»* biçiminde olur.

Japonlar, 2. Dünya Savaşı'ndan yenilgiyle ve perişan olarak çıkmalarına karşın, çağdaş teknolojiyi endüstride akıllıca kullanarak ve ulusal dayanışma içinde çalışarak dünya çapında büyük bir ekonomik güç oluşturdu. Üstelik Japonların ekonomik gücü, sadece şu ya da bu Japon firmasının değil, Japon ulusallık bilincinin ürünüdür. Gerçi bu olgu 20. yüzyılın ikinci yarısında ortaya çıktı ama bundan ötürü *"Antijaponizm"* diye bir akım doğmadı. (Kim bilir, belki 21. yüzyılın sonraki dönemlerinde doğar; Çin fırsat vererse!)

Yahudileri, sırf kendi toplumlarını koruyup gözetmek üzere bir ekonomik güç oluşturmakla suçlayanlara şunlar sorulabilir:

«Siz neredeydiniz?... Kafanız, sadece ellerinizin armut toplamasına mı yarıyordu?... Aklınız neredeydi?... Neden onlara bu fırsatı tanıdınız?... Neden siz de aranızda ulusal birlik ve bütünlük oluşturup, uluslararası boyutta ekonomik güç elde etmek üzere atılımlarda bulunmadınız?»

Bu tarz bir söylem elbette konuyu polemiğe sürüklemek sayılır, başka bir şey değil... Bir yanıtı da vardır. Şöyle denebilir:

«Yahudiler, bu ekonomik gücü kendi içlerine kapanık ve salt kendilerine özgü olan bir din birliğiyle bütünleştirerek yapıyor. Kendilerini Tanrı'nın sevgili kulları olarak niteleyip, dünya yüzünde her bakımdan üstünlüğün sadece kendi ailelerinin hakkı olduğunu savunuyor.»

Tamam... Şimdi iş değişti.

Demek ki aslında Antisemitizm öncelikle ekonomiye dayanan bir gerekçeden kaynaklanmıyor. Ekonomik olgu bunun bir yan ürünü olabilir ama bu işin temelinde "din" sorunu var. Hatta uluslararası politikadaki sorunların bile bundan ileri geldiğini söyleyebiliriz.

Tapınak Şövalyelerinden söz ederken, özellikle 13. yüzyılda "Akdeniz İmparatorluğu" olarak nitelendirdiğimiz bu Orta Çağ örgütünün, parasal ilişkileri bakımından Hıristiyanlar ile Müslümanlar arasında fark gözetmediğini, fakat Yahudilere pek yüz vermediğini belirtmiştik. O tutum da dönüp dolaşıp aynı gerekçeye bağlanıyordu.

Bu durumda, Antisemitizm konusunda daha ileri gitmeden önce Yahudilerin dinsel bakımdan niteliklerine, bazı kural ve geleneklerine, genel olarak değil, Hıristiyanlar ile olan çelişkileri bakımından şöyle bir göz atmalı.

* * *

Hıristiyanlara göre; toplumlarında dinin yaşama yansıyışı, tam Tanrı'nın buyrultusu uyarınca, en gelişmiş düzeyde, olması gerektiği gibiydi.

Onların arasına karışmış olarak yaşayan Yahudiler, bu bakımdan büyük bir çelişki oluşturuyor, pek garip kural ve yöntemler uyguluyordu. Tapınma yerleri ve zamanları, ayinleri, inançları uyarınca giyinişleri, dinsel nedenlerle yiyip içtikleri ve yemeyip içmedikleri, kutsal saydıkları günler ve oruçları, hafta sonu tatili günü, hepsi farklıydı.

Bunlar yetmezmiş gibi, inandıkları Tanrı bile farklı nitelikler taşıyordu. Hem o inandıkları tanrıyı da sadece kendilerine özgü tutuyorlardı.

Bu bakımdan, Hıristiyanlar aslında Müslümanları Yahudilerden de çok yadırgar hatta İslâm dininin gereği olarak yaptıklarıyla, -namaz başta olmak üzere- alay bile ederler. Hıristiyanlara göre; dinsel bakımdan tek iyi ve doğru olan, kendi inançları ve uygulamalarıdır; Yahudilerin kendilerini *"Tanrı'nın seçilmiş kulları"* olarak görüşünün ve bundan ötürü *"üstün ırk"* sayışının ötesinde, bir başka kendini beğenmişlik…

Bir de Yahudilerin yalnızca kendilerinden olanlar ile evlenmeleri sorunu var. Bundan ötürü Hıristiyanlar, Yahudilerin, onları aşağılamaya kalkıştığı görüşündeydi. Onlara göre; böylece Yahudiler, insanlar arasında ayırımcılık güdüyordu.

Bir kez dinsel yadırgamadan kaynaklanan hoşlanmazlık başladı mıydı, ardından sıra suçlamalara gelir. Bu bağlamda Hıristiyanlar, Yahudileri, özellikle İsa'yı çarmıha gerdikleri iddiası ile de suçluyordu; Kudüs'teki o tarihsel olay, kendi dinlerinin temel öğelerinden biri sayılsa bile... Hıristiyanlıkta İsa Tanrı ile özdeş tutulduğu, bir de İsa'nın çarmıhın üzerinde öldüğü benimsendiği için, «Yahudiler Tanrı'yı öldürdü.» diyenleri bile vardı.

* * *

Hıristiyan toplumu içinde, dinsel inanç ve buna bağlı töresel kurallar, özetle yaşam anlaşışı farklılığı nedeniyle dışlanan Yahudilerin, varlıklarını sürdürebilmek için, mutlaka ekonomik güç elde etmeleri gerekiyordu. Bunu toprağa bağlı herhangi bir kaynaktan sağlama olanakları bulunmadığı için, ticarete yöneldiler. Kimileri de devletin özellikle finans ve ekonomi konularından sorumlu organlarında yer aldı.

Tapınak Şövalyelerinin 13. yüzyılda uyguladıkları işlemlerin dışında, 20. yüzyıldan önce ne Müslüman ne de Hıristiyanların doğru dürüst bankacılık yaptıkları görüldü. Çünkü bankacılık sadece paranın ve diğer değerlerin koruma altına alınması değildir. Bu işin en önemli öğesi, toplanan birikimi işletmektir. Bunun anlamı; birisinden emaneten alınan parayı, geçici olarak

bir başkasına kullandırmak, elbette bunun karşılığında da bir bedel almaktır. Adına açıkça "faiz" denilen bu bedelin alınması, hem İslâm hem Hıristiyan dinine aykırıdır.

Yahudilerin dini ise, buna hiç engel getirmez. Zaten bu yüzden Yahudiler, tarih boyunca tefecilik etmiştir. Borçluların zor duruma düşürülmesinden ötürü doğan üzücü sonuçlar, Antisemitizm akımını coşturmuştur. 19. yüzyılda gelişen Kapitalizm ile birlikte bankacılık, Yahudilerin çok rağbet ettikleri bir meslek olup çıkmıştır. Başkalarının olan parayı kullanarak ve kullandırarak, ticaretle uğraşmaktan daha fazla kazanır olmuşlardır.

Antisemitizm, elbette tüm bunlara karşı bir tepki...

Fakat artık basit bir Yahudi sevmezlik değil... Bunun çok daha da ötesine geçen "Yahudilerden nefret".

*** * ***

Yahudiler ekonomik bakımdan güçlendikçe, bundan rahatsız olan Hıristiyan iş adamları, Antisemitistlerin etkinliklerini destekledi.

Bu etkinlikler Yahudileri zayıflattı; ekonomik dengeler Hıristiyanların lehine döndü.

Böyle bir aşamaya gelindiğinde, bu kez Hıristiyanlar gelecekte de kendilerini güvence altına alma gereğini duydu. Yahudilere göz açtırılmamalıydı. Bunun için de, Antisemitizm akımı daha da güçlendirilmeli, canlı tutulmalıydı. Yahudilerin nerede ve ne zaman kendi bireysel ya da toplumsal çıkarları doğrultusunda, dolayısıyla Hıristiyanların çıkarlarına aykırı ne yapacakları belli olmazdı. Onlara karşı önlem alınmalıydı.

Konunun temelinde dinsel nedenler varsa da, sonucu elbette dönüp dolaşıp ekonomik kaygılara bağlanıyor.

Hıristiyanlar, ipin ucunu kaçırmış olduklarını fark ettiklerinde çok geç olmuştu. Dinin kurallarını değiştiremezlerdi. Buna çok sonraları, çaresiz kalarak ancak 20. yüzyılda bir kılıf uydurdular. O aşamaya kadar ise her fırsatta Yahudiler ile savaşım içine girdiler. İşte Antisemitizm…

Rotshild

19. yüzyıl ortalarında, Yahudi asıllı Rotshild ailesi, Batı Avrupa'nın en varlıklı ailelerinden biriydi. Kimileri Paris'te, kimileri Londra'da, kimileri Viyana'da otururdu. Gene Yahudi asıllı diğer birçok aileyle hısım ya da akraba olmasalar bile yakın ilişkileri vardı. Dışarıdan bir gözle bakıldığında, bunların arasında **Montefiore** ile **Disraeli** ailelerinin önde geldiği söylenebilirse de onlar bu kitabın konu kapsamı bakımından özel bir önem taşımıyor.

20. yüzyılda Avrupa'da, 18. yüzyıla oranla büyük ve önemli değişiklikler oluşmuştu. Yüzyıllardan beri dünyanın hemen her yerine dağılmış, özellikle Hıristiyan toplumlarına karışmış Yahudiler, kendi aralarında birlik ve bütünlük oluşturma gereksinmesini duyar oldu. Üstelik Hıristiyan toplumlarında giderek tırmanış gösteren Antisemitizm akımı, topluca korunma önlemleri almalarını gerektiriyor, bu bağlamda girişimlerde bulunmalarını âdeta zorluyordu.

Yahudiler arasında birlik ve bütünlük sağlanabilmesinin karşısında birçok engel vardı. Bunlardan en önemlisi, ülkelerde hâlâ birbirinden hayli farklılık gösteren politik rejimlerdi.

Bunu aşmanın yolu bulunurdu; yeter ki para olsun!...

Yahudi ailelerinin ya bir araya gelerek topluca bir ortak maddi birikim oluşturması ya da bu işi varlıklı olan ailelerin finanse etmesi gerekiyordu. Orta halli Yahudiler, böyle yüce bir amaçla olsa bile ellerini ceplerine zor atardı. Avrupa'da herkesin parmağı, o tarihlerde bankacılık yapmakta olan Rotshild ailesine işaret ediyordu.

Ailenin en büyüğü sayılan Edmond Rotshild buna karşı değildi; kesenin ağzını açardı ama bir koşulla: Bu işler kendi yönetimleri altında, onların belirleyeceği bir stratejiye uyularak yürütülürse...

Buna karşın Rotshild ailesi, böyle bir girişimin başında görünmek hatta finansmanını sağladıklarının bilinmesini de istemezdi.

Açıkça belirtmeseler de, arka planda kalmak isteyişlerinin gerekçesini kestirmek zor değildir: Bundan ötürü bir zarara uğramamak. Bu işi, politikayı iyi bilen, toplum içinde saygınlığı olan, ticaret yapmayan birisi yürütmeliydi.

Öyle bir kişinin bulunması pek zor olmadı: Adolphe Crémieux.

Daha önce değinmiş olduğumuz üzere; 1860 yılında Fransa'da, "Alliance Israélite Universelle" *(Evrensel İsrail Birliği)* adı altında bir Yahudi ülküsü örgütü kuruldu. Yapılacak çalışmalar için gerekli finansmanı Rotshild ailesi sağlamıştı. Adolphe Crémieux de bu örgütün başına getirilmişti.

Ancak bir sorun vardı: Düdüğü, parayı veren çalıyordu.

Adolphe Crémieux, dört yıl bu örgütün başkanlığını yaptı. 1864 yılında ayrıldı. Nedeni bilinmez. **"Siyon Protokolleri"** başlığı altındaki önceki bölümde onun hakkında anlatmış olduklarımıza bakılarak, yorum yapılabilir elbette... Yapılmıştır da... Birtakım spekülasyonlar da üretilmiştir. İşin özü, kişiliğinin Rotshild ailesinin öngördüğü tarzdaki çalışmalar ile uyum göstermemesidir. Zaten onun iyi bir Yahudi sayılıp sayılamayacağının bile sorgulanabileceğine değinmiştik.

Hiç kuşkusuz, ne kadar önemli ve değerli biri olursa olsun, tek bir kişinin terk edişi ile örgütün varlığı sona ermez. Alliance Israélite Universelle adlı örgütün varlığı ve çalışmaları, Adolphe Crémieux ayrıldıktan sonra da sürdü. Ancak amaçları doğrultusunda neler yapmış, neler elde etmiş oldukları bizi pek ilgilendirmiyor. İşin özü, pek önemli bir gelişme olmadığı…

Nitekim Yahudilerin, ülkülerini gerçekleştirebilmek bakımından tarihteki asıl önemli etkinliği, 30 yıl kadar sonra başladı.

Theodor Herzl

1894 yılında Fransa'da, tarihte **"Dreyfus Duruşması"** diye geçen bir olay doğdu. Bu, Fransız ordusunda bir subay olan Yahudi asıllı Alfred Dreyfus hakkında vatan hainliği iddiasıyla açılan davaydı.

Yahudiler arasında kendisine meslek olarak askerliği seçen pek ender olurdu. Üstelik askerler arasında Antisemitizm, sivil kesime oranla çok daha yaygındı. Buna karşın, hemen her ülkede, tek tük de olsa Yahudi askerler vardı. Kimine göre Alfred Dreyfus bir haksızlığa kurban gitmişti; Antisemitistler bir entrika çevirip, ona iftira atmış ve vatan hainliği ile suçlanmasını sağlamıştı.

Bunun doğru olup olmadığı belli değil; konumuz bakımından pek önemli de sayılmaz ama bu olayın etkisiyle Fransa'da ortaya çıkan durum önemli.

Antisemitizm daha da arttı; âdeta coştu. Alfred Dreyfus yargılanırken, sivil halk meydanlarda toplanarak Antisemitist mitingler düzenlemeye başladı. Bunların tek bir sloganı vardı: *"Yahudilere ölüm!"*.

Avusturyalı bir gazeteci olan Yahudi asıllı Theodor Herzl, bu olayları Fransa'da izleyince, Büyük Fransız Devrimi'nin üzerinden yüz yıldan çok zaman geçmiş olmasına karşın, bu ülkede bile özgürlüğün daha hâlâ gerektiğince oturmamış ve sindirilememiş olduğu kanısına vardı. Ona göre, bu iş böyle gitmezdi. Anlaşılan Avrupa'da Antisemitizmin sonu gelmeyecekti. Yahudiler her ne kadar her ülke halkı ile bağdaşmış hatta özdeşleşmiş ise de, dinsel bakımdan asimile olmadıkları yani Hıristiyanlaşmadıkları sürece hiçbir ülkede rahat edemeyecek, huzur bulamayacaklardı. Topluca başlarının çaresine bakmaları, kendilerine bir yurt edinmeleri gerektiği belliydi.

Theodor Herzl, bunun için bir proje hazırlayıp, bunu yürürlüğe koymak üzere çalışmaya karar verdi.

*** * ***

Theodor Herzl'in tasarımı, görünümünde pek basit ama uygulamasında hayli karmaşık öğeler içeriyordu. İki ayrı kurum oluşturmak gerekiyordu. Bunlardan biri salt Yahudilerin üyesi olduğu bir tür dernek, diğeri ise salt Yahudilerin sahip olduğu bir şirket olacaktı. Dernek, sosyal ve politik alanlarda gerekli hazırlıkları yapacak, şirket de bunu uygulamaya koyacaktı.

Bir yeni ülke belirlenecekti. İlk aşamada, kimi Yahudiler gönüllü olarak yeni ülkeye göçecekti. Mal varlığı olanlar bunu şirkete aktaracak, yeni ülkedeki ticari ve endüstriyel etkinlikler için gerekli finansman, şirket tarafından karşılanacaktı. Orta halli ya da yoksul olanlar, geçimlerini çalışarak sağlayacaktı.

Bu göç ve yeni ülkede bir Yahudi ulusu oluşturulması, bir kez başladıktan sonra sürekli olarak onlarca yıl içinde gerçekleşecekti. Ancak organizasyon ne kadar düzenli ve noksansız olursa olsun, göçen her kişi, yeni ülkedeki başarısının ve geçiminin riskini kendisi taşıyacaktı.

Theodor Herzl'in tasarımı, Avrupa'daki Yahudi kitlelerinin hayli ilgisini çekti ve beğeniyle karşılandı. Özellikle gelir düzeyi düşük olan Yahudiler, ne zaman göçeceklerini sormaya bile başladı. Bu bağlamda eyleme geçilebilmesi için, her şeyden önce maddi destek sağlanması gerekiyordu. Bu amaçla da başvurulabilecek tek bir adres vardı: Rotshild ailesi.

Theodor Herzl, Yahudilerden almış olduğu manevi destek ile yüreklenip, 1896 yılında **Yahudi Devleti**'nin kurulduğunu bile ilân etti. Bu hareketi destekleyip katılmaları için Rotshild ailesine başvurdu.

Hiçbir şey elde edemedi. Fakat umudunu yitirmedi. Ona göre, Yahudi toplumu bu işi zenginler olmadan da başarabilirdi.

*** * ***

Bu hareketin bir adı olmalıydı. Yahudi devleti dediği, hayli iddialı adın henüz bu ilk aşamada pek benimsenmediği anlaşılıyordu. Öte yandan, **Nathan Bimbaum** adlı bir gazeteci, 1890 yılında yayımladığı bir dergide, Avrupa'daki Antisemitist akımı anlatmış, Yahudilerin sorununa bir çıkar yol bulunması gerektiğini yazmıştı. Ona göre de bu sorunun çözümü, ancak Yahudilerin topluca ana yurtlarına göç etmesiyle sağlanabilirdi. O da bu olası hareketi, **"Siyonizm"** olarak adlandırmıştı.

Bunu Theodor Herzl de benimsedi ve 1897 yılında İsviçre'nin Basel kentinde bu anlamdaki Siyonizm hareketinin ilk uluslararası kongresini topladı. İbranice ve Almanca olarak yapılan görüşmeler sırasında, gelecekteki Yahudi Devleti'nin temelini oluşturmak üzere **Dünya Siyonist Organizasyonu** adı altında bir örgüt kurulması kararlaştırıldı. [Özgün yazılışı Almancadır: "Der Weltzionist Organisation"]

Gelecekteki Yahudi devleti nerede yerleşecekti?... Elbette Yahudilerin ana yurdu olan topraklarda... Orası şimdilik Osmanlı Devleti'nin egemenliğindeydi.

Osmanlılar, Müslümandı. Aslında onlar da Yahudileri pek sevmeseler bile, Hıristiyanlar gibi saldırgan bir tutum takındıkları görülmemişti. Bilindiği kadarıyla, İstanbul, İzmir ve Batı Trakya'da yerleşik Yahudiler, Hıristiyan ülkelerinde yaşayanların gıpta edeceği ölçüde rahat ve huzurluydu. Oralarda kimse onları itip kakmıyordu.

Böyle olunca, Osmanlı Sultanı da bonkör davranıp, Akdeniz'in doğusunda kendilerine göre pek küçük ve önemsiz sayılabilecek bir toprak parçasını Yahudilere bağışlayabilirdi.

Theodor Herzl, bu niyetle önce Filistin'e, orada incelemeler yaptıktan sonra da Sultan 2. Abdülhamit ile görüşmek üzere İstanbul'a gitti.

Görüştü görüşmesine de, yüz bulamadı. Eli boş döndü.

Çaldığı her kapının yüzüne kapanması üzerine bile direncini yitirmeyen Theodor Herzl, bir de İngilizlerin desteğini alabilmek umuduyla, 1900 yılındaki Dördüncü Siyonist Kongresi'ni Londra'da düzenledi.

Bu kez ortaya umut verici bir başka seçenek çıktı. İngilizler, Yahudilere Uganda'ya yerleşmelerini önerdi.

Yahudilerin büyük çoğunluğu, yurt olarak, ille bir zamanlar atalarının sahip olup yaşadığı yeri isterdi. Hatta birçoğu, bunu tek seçenek olarak görmekteydi. Buna karşılık Theodor Herzl, bir an önce bir sonuç alma arayışındaydı. Bunun için, İngilizlerin önerdiği Uganda'ya yerleşme projesine sıcak bakıyordu. Gerçi bu tutumundan ötürü soydaşlarından kimilerinin tepkisini çekiyordu ama ona göre kesinlikle olmayacak bir duaya *«Âmin!»* deyip işi sürüncemede bırakmaktansa, bir an önce oluruna bakmak çok daha doğruydu.

Hayır!... Bu öneri kabul görmedi. Madem bağış yoluyla olmuyordu, Yahudiler Filistin'deki topraklarını satın almaya bakmalıydı. Bu amaçla para toplayarak, birikim oluşturmak üzere bir fon kurmaya karar verdiler.

Bu da yürümedi. Bir türlü olmuyordu. Yeterli para toplanamıyordu. Kıt kanaat geçinen Yahudiler dişinden tırnağından artırdığını veriyor, Rotshild ailesi gibi zenginlerin ise kılı bile kıpırdamıyordu. Nitekim Rotshild ailesi hakkında çıkarılmış bir diğer söylenti vardır. Şöyle:

"Çarlar başta olmak üzere, birçok Rus aristokratı, paralarını Rotshild ailesinin Paris ve Londra'daki bankalarına yatırmıştı. 1917 devriminden sonra, yeni Rus hükümetinin başvurusu üzerine, bu paraların sahiplerince çekilmesini engellediler; vermediler. Güya bunları Rusya'daki yeni rejimin hükümetine teslim edeceklerdi ama onu da yapmayıp, üzerine oturdular."

Dediğimizce, bu bir söylenti… Sırf Rotshild ailesini kötülemek amacıyla çıkarılmış da olabilir.

*** * ***

Altıncı Siyonist Kongresi, 1903 yılında yine Basel'de toplandı. Filistin'de toprak satın alabilmek için para toplama girişiminin de yürümediğini gören Yahudiler, geçici bir çözüm olmak üzere İngilizlerin önerdiği Uganda projesini kabul edip, Avrupalı Antisemisitlerden bir an önce ve olabildiğince uzaklaşmayı denemeye razı oldu. Ancak, Theodor Herzl ertesi yıl ölüverince, bu proje de yıllarca bir tasarım olarak durdu; sonunda suya düştü.

Bundan sonrası, bu kitabın konu kapsamı bakımından bizi ilgilendirmiyor.

Zaten tüm bunları da, bu kitapta benimseyip kullandığımız "Siyonizm" ve "Siyonistler" kavramları ile aynı kavramların Yahudi ulusunun politik ülküsü ile bağlantılı bir anlamda kullanılışı arasındaki farkı yeterince anlaşılır bir tarzda gösterebilmek amacıyla anlattık. 20. yüzyılda Yahudilerin sorunları, bu sorunları giderme bağlamındaki çalışmaları ve bunların sonuçları, bambaşka bir kitabın konusu olabilir ama o kitap bu kitap değil.

Ancak İkinci Kitabın bu son bölümünün başlığı **"Antisemitizm"** olduğuna göre, burada şunu da belirtebiliriz: Bizim bu anlatımı bitirdiğimiz 1904 yılı sonrasında, Avrupa'daki Antisemitizm akımı çok daha genişledi, yaygınlaştı ve şiddetlendi.

*** * ***

Antisemitizm, doğrudan Masonluk ile bağlantılı konulara da yansımıştır.

Bunun nedeni, bireysel olarak masonların ya da kurumsal olarak mason örgütlerinin açıkça Yahudilerden ya da İsrail Devleti'nden yana çıkmakta oluşları değildir. Zaten öyle bir şey yoktur.

Olay, Masonluğun Siyonizm ile bağdaştırılmasından ileri gelmektedir.

Buradaki bağdaştırmada ise, Siyonizm, *"Siyon Örgütü'nün ülküsü"* tarzında değil, daha sonra ortaya çıkarılmış olduğu üzere, "Semitizmin politik cephesi" anlamında tanımlanmaktadır.

Önce belli kriterler oluşturup, karşılaştırmalar yapılmakta değildir.

Önce gerek mason gerekse Yahudi karşıtlığına karar verilmekte, sonra Masonluğun nasıl olup da Siyonistlik ile suçlanabileceği araştırılmaktadır.

Fakat bu böyledir diye, masonların hiç kusuru olmadığı, bu bağlamda hiçbir şekilde suçlanamayacakları da söylenemez.

Thedor Herzl'in başkanlığındaki Dünya Siyonist Organizasyonu, amaçları doğrultusundaki çalışmalarını yürütürken, Fransa'daki kimi Yahudi masonlar, kendilerince bu bağlamda ellerinden gelen desteği verdi. Bunu yaparken, bir kurum olarak Masonluğu nasıl zedelemiş olabileceklerini hiç düşünmediler. Yaptıkları iş, Fransa Büyük Doğusu'nun yıllık genel kurul toplantılarında söz alarak Yahudilerin propagandasını yapmak, yayınlanmakta olan dergilerde de bu doğrultuda yazılar çıkmasını sağlamaktı. Etkinlikleri belgelendi ve sonraki tarihlerde Masonluğa karşıt girişimlerde bulunanlar, bunu kendi iddialarının yani Masonluk ile Yahudilerin politik ülküsü anlamındaki Siyonizmin açıkça bağdaştığını göstermek bakımından, kanıt gibi kullandılar.

Bazı zaman masonların böyle düşüncesiz bir tutum ya da davranışı, kurum olarak Masonluğa zarar verebiliyor. Bireysel işler ile kurumsal uygulamaların birbirinden ayırt edilmemesi söz konusu olabiliyor.

Burada konuya objektif bir tutumla, yansız olarak baktığımız için, masonların kusurlu davranmış, yapılmaması gereken bir iş yapmış, böylece Masonluğun yasalarına da aykırı hareket etmiş olduklarını belirtmekten geri kalamayız.

Zaten Masonluk ile Siyonizmi bağdaştırmaya önceden kararlı olanların ellerinde hazır bir veri var: "Süleyman Tapınağı" ile olan bağlantı.

Konu Masonluğun Süleyman Tapınağı ile bağlantısı üzerine odaklanınca, elbette Tapınakçılar ile de bağlantısı olacağı düşünülür.

Tüm bu akıl yürütme sırasında Siyonizmin bu kitapta anlatılan anlamı, bunun aslında bir Antisemitist eylem olduğu, Siyon Örgütü'nün bu bağlamda tarih boyunca yapıp etmiş olduğu işler hiç göz önünde tutulmaz.

Çünkü bunlar bilinmemektedir.

Bu kitapta Süleyman Tapınağı'ndan sık sık söz ettik ama bir kez de bunu doğrudan Masonluk ile bağlantılı olmak üzere irdeleyelim.

Masonlukta Süleyman Tapınağı

Masonluğun geleneksel öğretisinde, "Yahudi, Grek ve Hıristiyan karışımı" olarak nitelenebilecek birtakım öğeler, alıntılar, esinlenmeler vardır.

Aslında, bu kitapta anlatılanlar göz önünde tutulunca, Masonluktaki bu öğelerin belirlenip ritüellere yerleştirilmesinde, 18. yüzyıl başlarında Stuartistler ile iş birliği eden Siyon Örgütü'nün parmağının olduğu anlaşılmaktadır.

Masonluktaki bu olgu, özellikle İskoç ritlerinde daha belirgindir.

Türkiye'deki masonlar, öteden beri bundan yakınır. Hele Masonluğun *"Yahudi yandaşlığının politik ülküsü"* gibi bir anlamda düşünülen Siyonizm ile bağdaştırılmasından pek rahatsız olurlar.

Fakat Masonluktaki bu batıdan gelme ve öncelikle Hıristiyan etkisi altındaki öğelerin yerine, Müslüman ve Türk karışımı ya da salt ulusal nitelikli öğeler koymak olanağını bulamamışlardır. Öyle bir şey olamaz da çünkü bunun sonucunda ortaya bambaşka nitelikler taşıyan bir Masonluk çıkar. Buna "Masonluk" demenin bile ne bir anlamı ne de bir gereği kalır. Olsa olsa ezoterik nitelikli bir diğer paramasonik örgüt doğar. Oysa Türk masonları, Masonluğun everensel amacını paylaşarak, ilkelerini benimsediklerinden, dolayısıyla yeryüzündeki diğer mason örgütleriyle de kardeşçe ilişkiler içinde olmak istediklerinden, Masonluğun her yerde benzer olan öğelerini göz ardı etmemişlerdir. Her neresinden bakarsanız bakın, evrensel bir nitelik taşıması zor öğeleri de, birer simge olarak düşünüp, yorumlamaya girişmişlerdir.

Bu elbette, çoğunluğu Müslüman olan Türkiye'deki masonların sorunu ve tutumudur; başka ülkelerdeki ve çoğunluğu Hıristiyan olan masonların değil. Gerçi onların arasında da aynı konudan ötürü rahatsız olanlar var ama o kadar değil. Nitekim Üçüncü Kitabın ilk bölümünde Fransa'daki kimi masonların 19. yüzyılın ikinci yarısında yapmış olduğu bir değişikliği görecek, bunu bir "devrim" olarak niteleyeceğiz.

*** * ***

Masonluğun öğretisi kapsamında yer alan önemli öğelerden biri de hiç kuşkusuz, Süleyman Tapınağı'dır. Öylesine ki, kimilerine göre "Süleyman Tapınağı olmazsa Masonluk başka bir şey olur; Masonluk sayılmaz."

Türkiye'deki masonlardan bir bölümü, çağımızda Masonluğun evrensel nitelikli amaç ya da ülküsünü, tüzük, yönetmelik ve ritüellerinde aşağı yukarı şöyle dile getirir:

"Tüm insanların ve tüm toplumların barış ve mutluluk içinde yaşayacağı bir ülkü mabedinin yapımı."

Kilit sözcük "ülkü mabedi"... Süleyman Tapınağı, bu soyut kavramın simgesi. Türkiye'deki masonlar bu bağlamda özellikle "mabet" sözcüğünü kullanır; bunun yerine "tapınak" sözcüğünü kullanmaktan özenle sakınırlar.

Bu kitapta daha önce akılları karıştırmamak ve bu konunun tartışmasını bu aşamaya bırakmak için yapmış olduğumuz bir şey var. Hep "mason localarının toplantılarını yaptıkları yer" diye bir şeyden söz ettik. İşte masonlar, o toplantı yerine Türkçede **"mabet"** diyor.

Ha öz Türkçe "tapınak" ha Arapça kökenli "mabet"... İkisi de aynı şey!

Fakat masonlara soracak olursanız, "tapınak" sözcüğü doğrudan bir tapınmayı çağrıştırıyor ama "mabet" denilince, bu sözcüğün olağan kullanımındaki ibadet ile bağlantısı yok. Bu kuruma özgü çok değişik bir anlam taşıyor.

Bu iş Türk dilinin mantığına sığar gibi değil ama Türkiye'deki masonlar bunu böyle benimsiyor. Üstelik buna inanıyorlar. Anlaşılan, batı dillerindeki "**temple**" sözcüğünün dilimizde tam karşılığını bulamamışlar. Zaten galiba yok. Kim bilir, belki "kutsal yer" demek

daha uygun olabilir ama Türkiye'deki masonlar bunu hiç kullanmamış. Zaten kutsallıktan söz edildiğinde de dönüp dolaşıp bir dinsel inanç sistemine bağlanılır.

Üstelik Türkiye'deki masonlar her ne yaparsa yapsın, gideremedikleri, ritüellerinden bir türlü çıkarıp atamadıkları, üstelik birçoğuna göre sırf yanlış anlamalara yol açabiliyor diye çıkarılıp atılması da gerekmeyen Süleyman Tapınağı orada durdukça, bu sorunun çözümü yok.

Bu böyle sürdükçe, Antisemitistlerin de bu bağlamda pek susacağı yok. Yahudiler birtakım başka ön yargılar ile suçlansa da suçlanmasa da, masonlar, hep Yahudi yandaşı olmakla suçlanacak… Sanki tarihteki varsayımsal Süleyman Tapınağı salt Yahudilere özgüymüş, Hıristiyanlar tarih boyunca o tapınağa Yahudilerden çok daha fazla önem vermemiş gibi...

*** * ***

Genç masonlar, özellikle şöyle bir tasayı dile getirir:

«Neden Süleyman Mabedi?»

Bu sadece Türkiye'deki genç masonların ortaya attığı bir soru değil. Şöyle bir araştırılınca, dünya çapında daha birçok yerde bu sorunun ortaya atıldığı görülüyor. Hem de sırf öğrenmek amacıyla değil; sorunun arkasında bir eleştiri, belki bir beğenmezlik, bir hoşnutsuzlukla.

Hıristiyanlar da, şu varsayımsal Süleyman Tapınağı'nın kendi dinsel geleneklerinde Yahudilerden çok daha fazla önemsendiğinin farkında değil.

Üstelik bu, günümüzün ya da yakın geçmişimizin sorusu da değil. Belki de Masonluğun ilk kurulduğu yıllardan bu yana sorulup duruyor.

Bu sorunun, deneyimli masonlarca verilen birtakım klâsik yanıtları var. Örneğin;

«Çünkü tarihte ilk kez dinler ve inançlar arasında ayırım gütmeksizin tüm dinlerden ve tüm inançlardan olanlar için yapılmış olan tek tapınak Süleyman Mabedi'dir. Bundan sonra hiçbir tapınak, evrensel olarak böyle birleştirici bir tutumla yapılmamıştır.»

Geçiniz!...

Süleyman Tapınağı'nın, eğer tarihte gerçekten yapılmışsa, hangi "tüm inançtan olanlar" için olduğunu gördük. Yukarıdaki açıklama, ancak tarihi göz ardı edip, konuyu çağımızın koşulları altında simgesel dille yorumlamak olur.

O sorunun yanıtı şöyle verilse, belki çok daha doğru:

«Mason localarında uygulanan ritüeller, özgün olarak Siyon Örgütü'nün amaç ve ilkeleri doğrultusunda düzenlenmiş olduğu için.»

Çok mu iddialı oldu?

*** * ***

Bu kitapta, şu Siyon Örgütü'nden bir türlü kurtulamadık.

Bundan sonra gelecek bir de Üçüncü Kitap var.

Görünüşe bakılırsa, bundan sonra da kurtulamayacağız.

İkinci Kitabın Kaynakçası

KİTAPLAR

Anonim – Birikim (Aylık Sosyalist Kültür Dergisi)
Madalyonun İki Yüzü Anti-semitizm ve Siyonizm
İstanbul, Ekim 2004

Altındal, Aytunç
Gül ve Haç Kardeşliği
İstanbul, 2004

Ayfer, Murat Özgen
Masonluk Nedir ve Nasıldır?
Ankara, 2002

Baigent, Michael - Leigh, Richard - Lincoln, Henry
The Holy Blood and the Holy Grail
London, 1993

Baigent, Michael - Leigh, Richard - Lincoln, Henry
The Messianic Legacy
New York, 1989

Baigent, Michael - Leigh, Richard
The Temple and the Lodge
London, 1990

Bayard, Jean-Pierre
Le Symbolisme Maçonnique Traditionnel
Tome II - Hauts Grades et Rites Anglo-saxons
Paris, 1987

Berteaux, Raoul
Le Rite Ecossais Ancien et Accepté
Sa Symbolique Ses degrés supérieurs (du 15e au 33e)
Paris, 1989

Blanchard, J.
Scottish Rite Masonry Illustrated
The Complete Ritual of the Ancient and Accepted Rite
Chicago, 1979

Bongard, Roger
Manuel Maçonnique du Rite Ecossais Ancien et Accepté
Paris, 1979

Durant,Will – Lambelin, Roger
Yahudiliğin Tarihi ve Siyon Liderlerinin Protokolleri
İstanbul, 2004

Erol, Halit
Kudüs'ün Kutsallığı
İstanbul, 2002

Erol, Halit
Sion Tarikatı ve Tapınak Şövalyeleri
İstanbul, 2004

Kaya, Yalçın
Hıristiyanlık 2000 Yaşında
İstanbul, 2000

(Kitabı Mukaddes Şirketi)
Kitabı-ı Mukaddes, Eski ve Yeni Ahit
İstanbul, 2001

Knight, Christopher – Lomas, Robert
The Hiram Key
Reading, 1997

Lantoine, Albert
Histoire de la Franc-Maçonnerie - Le Rite Ecossais Ancien et Accepté
Paris, 1982

Naudon, Paul
Histoire, Rituels et Tuileur des Hauts Grades Maçonniques
Paris, 1984

Nullens, Gilles C. H.
History of Jesus Christ
Catholics, Heretics and Heresy
www.nullens.org - Mart, 2004

Pike, Albert
Liturgy of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry
Charleston, 1982

Robinson, David
Concordance to the Good News Bible
Swindon, 1983

Tecimer, Ömer
Gül+Haç
İstanbul, 2004

(The British & Foreign Bible Society)
Good News Bible
London, 1978

İNTERNET SİTELERİ

www.abcnews.go.com Jesus, Mary, and Da Vinci
Aralık, 2004

www.answerz.org Priory of Sion and Antisemitism; Priory of Sion and Jean Cocteau; Priory of Sion Believers; Priory of Sion Debunked; Priory of Sion Misconceptions; Parchments and Steven Mizrach; Rennes-le-Château Debunked
Mayıs, 2004

www.antiqillum.com Is This the Holy Mountain?; Ormus and the Grail Calice; **T**he Foundation Stone of the Antiquities of the Illuminati; The Johannite Legend of the Templars; The Legacy of the Gift; **The Tomb of God, the Grail Castle, and the German Miners; Timeline of the Authentic Tradition**
Haziran-Ağustos, 2004

www.black-cat.fsbusiness.co.uk Priory of Sion Hoax: An A-Z
Ocak, 2005

www.clansinclairusa.org The Orkney Symposium (Sept. 5-7, 1997)
Ekim, 2004

www.clas.ufl.edu/seeker1/fortpages Prieure de Sion
Mayıs, 2004

www.conspiracyarchive.com Illuminati Conspiracy Archive; New World Order or Occult Secret Destiny
Haziran, 2004

www.crystalinks.com Isaac Newton; Nicholas Flamel; Paracelsus; Robert Boyle; Roger Bacon ; Rosslyn Chapel; Swastika; The Illuminati
Mayıs, 2004

www.dagobertsrevenge.com A History of The Knights Templar and Their Involvement with the Priory of Sion; Baphomet: But You Have Made It A Den Of Thieves; Charles Radclyffe and the Scottish Rite; Cutting of the Orm; Do The Templars Still Exist?; Hidden Secrets of the Blanchefort Tombstone and the Sauniere Parchments; I'm Not Lyin', I'm Sion!; Le Serpent Rouge Reinterpreted; Merovingian Mythos; Monarchy: The Primordial Form of Government; Nicolas Poussin and the "Incontrovertible Proof"; Omega And Genesis: Underground Cities, The Deluge, and the Holy Mountain Hypothesis; Pierre Plantard and the Notarized

Documents; Prince Michael; That Which Has Fallen; The Albigensian Crusade; The Catholic Modernist Movement; The Cross of Lorraine: Emblem of the Royal Secret; The Legacy of the Templars; The Merovingian Mythos: It's Symbolic Significance, and its Roots in the Ancient Kingdom of Atlantis; The Missing Link Between Phoenicia and France; The One Dollar Bill; The Prieure de Sion: A Star-Studded Cast of Grand Masters; The Priory of Sion: The Next Generation; The Quest of Lost Estotiland: On the Trail of Templar Mysteries in Nova Scotia And Beyond; The Real Tomb of God; The Sumerian Origins of the Iconography of the Templars, Masons and Merovingians; The Tower of Babel; The Unified Field Theory of Dagobert's Revenge
Mart-Nisan, 2004

www.freemasonry.bcy.ca/anti-masonry Hoaxes and Frauds; The European Illuminati; The Martinist Orders
Mayıs, 2005

www.hermetics.org Athanor; Felsefî Simya; Gül Haç Örgütünün İslamî Menşei; Ölü Deniz Yazmaları; Rönesans Simyası; Simya; Simyagerler Kimdi?
Kasım, 2004

www.mystery.tv The Illuminati; The Priory of Sion
Şubat, 2005

www.occulta.org Fama Fraternitatis; Confessio Fraternitas
Şubat, 2005

www.ordenilluminati.com Orden İlluminati
Mayıs, 2005

www.ordotempli.org Ancient Templar Rule of Order; Chronicle of the Counts of Anjou; Chronology of Templar Grand Masters; Chronology of the Kings of Jerusalem; Clement V - The Papal Bulls Attacking The Knights Templar; Heraldry of the Knights Templar; History of the Knights Templar; International Knights Templar Association; Knigths Templar Today; Knights Templar Chronology; Knights Templar Dates to Remember; Knights Templar Laws and Punishments; Knights Templar Priory Ancient Treasures; Knights Templar Research Archive; Original Knights Templar Investiture Ceremony Research; Original Templar Hierarchy; Priory of Sion; Research Archive Documents; Rights and Election Procedure of Grand Masters – 1160; Second Crusade; St. Bernard Praises The Ordo Templi; Templar Chronology; The Beauseant; The Knights Templar Order Today; Third Crusade; Torture of the Knights Templar
Haziran, 2004

www.petech.ac.za Scientific and Historical Research: The Shroud of Turin
Şubat, 2005

www.pharo.com Caithness; Circuit; Controversies; Earth Energies & Rosslyn Chapel; The Magdalena of the Heretics; History of Rosslyn Chapel; Inside Saunière's Church; Leonardo da Vinci; Magdalena of the Heretics; Merovingian Descent; Modern History; Most Curious French Village; Prince Henry Saint Clair; Related Locations to Rosslyn Chapel; Rosslyn Chapel; Rosslyn Chapel & Rudolf Hess; Rosslyn Chapel, Templars & Freemasons; Rosslyn Today; Stones of Rennes; Templar Survival; The Arrests; The Carvings in Rosslyn Chapel;

The Historical Claims; The Holy Land of Scotland; The Mystery of Rosslyn Chapel; The Mystery of the Turin Shroud; The Parchments; The Priory of Sion File; The Priory's Aims; The Quest for Holy Grail; The Sauniere Story; The Secret of the Templars; The St Clairs of Rosslyn; The Templar Survival; True Lies; What Lies Beneath Rosslyn Chapel
Mart, 2004

www.priory-of-sion.com Digs and Discoveries at Rennes-le-Château; Hermetic and Rosicrucian Chronology; Mythologie du Trésor de Rennes; Philippe de Cherisey's Circuit Re-Considered; Pierre Plantard and the Priory of Sion Chronology; Pierre Plantard the "Merovingian"; Pierre Plantard, Judge Thierry Jean-Pierre and the End of the Priory of Sion in 1993; Pierre Plantard's Associations; Pierre Plantard's Judicial Archives and Criminal Convictions; References to the Resurrection Older than the Gospels; Rennes-le-Château and the Bérenger Saunière Affair Chronology; Rosicrucian History; Shughborough and Rennes-la-Château; Shughborough Hall; Some Archives of Priory of Sion Discovered in Barcelona; Source of Saunière's Wealth – The Real Truth; The Arch - Its Symbolism; The Corbu Family; The First Plantard Reference to Rennes-la-Château; The Last Word: The Da Vinci Con; The Message of a Sacred Enigma Being an extract from Jean-Luc Chaumeil's book, The Table of Isis, Part 2, The Templars of the Apocalypse; The Myth of Bérenger Saunière Dying a "Rich Man"; The New Knighthood; The Oration of Chevalier Ramsay; The Original Priory of Sion Documents; The Political and Royalist Sacred Heart of the Abbé Bérenger Saunière; The Real Historic Origin of the Priory of Sion; The Real Truth About Saunière's Last Rites; The Real Truth About the 'Parchments', Nicolas Poussin, Sacred Landscape Geometry and Auguste de Labouisse-Rochefort; The Secret of the Priory of Sion; The Tomb at Les Pontils - The Real Truth; The True Freemasonry; Thomas Wright Chronology; Two Chronologies - Elias Ashmole and Sir Robert Moray; Two Secret Service Reports about the Alpha Galates
Nisan, 2004

www.renfreemasons.org The Zeno Map
Aralık, 2004

rosslynchapel.org.uk From Jerusalem to Rosslyn; Rosslyn Chapel History
Aralık, 2004

www.sacred-texts.com The Chemical Wedding of Christian Rosencreutz
Şubat, 2005

www.shroud.com Book review of "The Turin Shroud: In Whose Image?"; How Leonardo Did **Not** Fake the **Shroud of Turin;** Shrouded in Deceit
Şubat 2005

www.sria.org Authorised Instruction in Rosicrucian Philosophy
Şubat, 2005

www.templarchronicle.homestead.com Introduction to the Antiquities of the Illuminati; The Enduring Enigma Of Rennes-le-Chateau; The Tomb of God, the Grail Castle and the German Miners
Ağustos, 2004

www.thamos.tsx.org Essenelerden Kalan Miras; İlluminati; Komplolar ve Devrimler; Mason Gelenek ve İlkeleri; Mason Tarihi; Masonlar ve Politika; Masonlukta Köken Teorileri; P2 ve

Vatikan Banka Rezaleti; Prieuré de Sion; Rosicrucian'lar; Saint Bernard; Tampliyeler'in Öyküsü
Ekim, 1998

www.users.zetnet.co.uk/ahamilton/sinclair Earl Henry Sinclair's Fictitious Trip to America
Ekim, 2004

www.wikipedia.org Anti-semitism; Bernard of Clairvaux; Cistercians: Conspiracy Theory; Emanuel Swedenborg; First Crusade; Fraternal and Service Organisations; Godfrey of Bouillon; Holy Roman Empire; Illuminati; Kingdom of Jerusalem; Knights Hospitaller; Knights Templar; Merovingian; New World Order; Occult; Pope Clement V, Priory of Sion; Rosicrucian; Second Crusade; Secret Society; Solomon's Temple; Thule Society
Şubat, 2005